

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 marca 2021 r.

Poz. 578

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 2021 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735 oraz z 2021 r. poz. 159 i 255) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 października 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa (Dz. U. poz. 2004) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w pkt 1 uchyla się lit. c;
- 2) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. 1. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego mogą być przedmiotem sprzedaży, oddania w najem lub dzierżawę, nieodpłatnego przekazania lub darowizny.

2. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego, niezagospodarowane w sposób, o którym mowa w ust. 1, mogą być zlikwidowane.

3. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego o znacznej wartości mogą być przedmiotem:

- 1) nieodpłatnego przekazania lub darowizny na rzecz jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych,
- 2) darowizny na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 4), niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych

– jeżeli ich sprzedaż nie dojdzie do skutku, z zastrzeżeniem § 7 ust. 3a i 3b, § 39 ust. 2 oraz § 41.”;

- 3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Przy zagospodarowaniu składników rzeczowych majątku ruchomego ustala się ich wartość.

2. Wartość składników rzeczowych majątku ruchomego, zagospodarowywanych przez sprzedaż lub oddanie w najem lub w dzierżawę, określa się według ich wartości rynkowej, na podstawie przeciętnych cen stosowanych w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia oraz popytu na nie, chyba że co innego wynika z przepisów szczególnych.

3. Wartość składników rzeczowych majątku ruchomego zagospodarowywanych przez:

- 1) nieodpłatne przekazanie lub dokonanie darowizny – określa się według wartości początkowej;
- 2) likwidację – określa się według wartości księgowej brutto.

4. Jeżeli zagospodarowaniu mają podlegać składniki rzeczowe majątku ruchomego, które stanowią lub mogą stanowić zespół służący realizacji określonego rodzaju działalności, ich wartość ustala się wspólnie, przez zsumowanie wartości poszczególnych składników rzeczowych majątku ruchomego wchodzących w skład zespołu. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

4) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Zespół składników rzeczowych majątku ruchomego, o którym mowa w § 3 ust. 4, może być przedmiotem wspólnego zagospodarowania.

2. Każdy ze składników rzeczowych majątku ruchomego wchodzących w skład zespołu, o którym mowa w § 3 ust. 4, może być przedmiotem oddzielnego zagospodarowania.

3. Jeżeli zespół składników rzeczowych majątku ruchomego, o którym mowa w § 3 ust. 4, jest przedmiotem wspólnego zagospodarowania, do zagospodarowania takiego zespołu przepisy rozporządzenia o gospodarowaniu składnikami rzeczowymi majątku ruchomego stosuje się odpowiednio.”;

5) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia w toku bieżącej działalności albo w trakcie inwentaryzacji, że składniki rzeczowe majątku ruchomego spełniają kryteria, o których mowa w § 2 pkt 1 lub 2, organ, o którym mowa w § 1, albo kierownik jednostki powołuje komisję do oceny przydatności tych składników do dalszego użytkowania. Komisja przedstawia organowi, o którym mowa w § 1, albo kierownikowi jednostki propozycje dotyczące dalszego użytkowania albo zakwalifikowania tych składników do kategorii majątku zbędnego lub zużytego, z przeznaczeniem do zagospodarowania w sposób określony w § 2a ust. 1 lub 2 lub § 42 ust. 2.”;

6) w § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ, o którym mowa w § 1, albo kierownik jednostki zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, na właściwej stronie podmiotowej, informację o każdym zbędnym lub zużyтым składniku rzeczowym majątku ruchomego, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w § 8.”;

7) w § 7:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy gospodarowaniu zbędnymi lub zużyтыми składnikami rzeczowymi majątku ruchomego uwzględnia się, w pierwszej kolejności, potrzeby jednostek sektora finansów publicznych.”,

c) uchyla się ust. 3,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Jeżeli z oceny, o której mowa w § 5 ust. 2, wynika uzasadnione przekonanie, że z uwagi na stan techniczny zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego o znacznej wartości oraz stopień ich przydatności do dalszego użytkowania ich sprzedaż nie dojdzie do skutku, mogą być one przedmiotem:

- 1) nieodpłatnego przekazania lub darowizny na rzecz jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych,
- 2) darowizny na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych

– bez wcześniejszego podjęcia działań mających na celu sprzedaż, z zastrzeżeniem § 39 ust. 2 i § 41.

3b. Wartość zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego będących przedmiotem nieodpłatnego przekazania lub darowizny w trybie określonym w ust. 3a nie może przekraczać kwoty 200 000 zł.

3c. Nieodpłatne przekazanie lub dokonanie darowizny, zgodnie z ust. 3a i 3b, zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego, na rzecz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, stanowi pomoc *de minimis*, której udzielenie następuje na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁾.”,

e) uchyla się ust. 4,

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3.

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Po dokonaniu oceny, o której mowa w § 5 ust. 2, organ, o którym mowa w § 1, albo kierownik jednostki, zgłasza Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zamiar zagospodarowania zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego, jeżeli ich wartość przekracza kwotę 200 000 zł, z tym że jeżeli organ, o którym mowa w § 1, albo kierownik jednostki, zamierza zagospodarować składniki rzeczowe majątku ruchomego przez ich nieodpłatne przekazanie lub darowiznę w trybie określonym w ust. 3a i 3b, zamiar takiego ich zagospodarowania podlega zgłoszeniu Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej także gdy ich wartość nie przekracza tej kwoty. Zgłoszenie przez Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastrzeżeń wobec zamierzonego sposobu zagospodarowania takich składników rzeczowych majątku ruchomego skutkuje obowiązkiem ponownego przeprowadzenia oceny, o której mowa w § 5 ust. 2. Zastrzeżenia Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zawierają uzasadnienie.”;

8) użyte w § 8 w ust. 1 i 2, w § 11 w ust. 1 oraz w § 26 w ust. 4 wyrazy „§ 3” zastępuje się wyrazami „§ 3 ust. 2”;

9) w § 9 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ lub jednostka, o których mowa w § 1, dokonuje sprzedaży składników rzeczowych majątku ruchomego o wartości ustalonej zgodnie z § 3 ust. 2 przekraczającej kwotę 2000 zł, w trybie.”;

10) w § 25 uchyla się ust. 1;

11) uchyla się § 36;

12) po § 36 dodaje się § 36a w brzmieniu:

„§ 36a. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego, środowiska, mienia w znacznych rozmiarach, bezpieczeństwa, porządku publicznego lub innego ważnego interesu publicznego, składniki rzeczowe majątku ruchomego o wartości ustalonej zgodnie z § 3 ust. 2 przekraczającej kwotę 2000 zł, niezbędne dla usunięcia takiego zagrożenia lub usuwania jego skutków, mogą być sprzedawane bez stosowania trybów określonych w § 9 ust. 1.

2. Sprzedaży, o której mowa w ust. 1, można dokonać na rzecz posiadającej osobowość prawną jednostki sektora finansów publicznych, państwowej osoby prawnej, która nie jest jednostką sektora finansów publicznych, lub na rzecz osoby prawnej, wobec której organ władzy publicznej lub jednostka samorządu terytorialnego jest organem założycielskim lub nad którą sprawuje nadzór, w szczególności w przypadku której posiada uprawnienie do powoływania większości członków jej organów nadzorczych.

3. O zamiarze dokonania sprzedaży, o której mowa w ust. 1, oraz o warunkach, na jakich ma ona zostać dokonana, organ lub jednostka, o których mowa w § 1, niezwłocznie informuje Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Organ lub jednostka, o których mowa w § 1, może dokonać sprzedaży, o której mowa w ust. 1, po otrzymaniu stanowiska Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej niezawierającego zastrzeżeń do takiej sprzedaży. Stanowisko zawierające zastrzeżenia zawiera uzasadnienie.

4. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, na warunkach innych niż określone w informacji, o której mowa w ust. 3, wymaga ponownego poinformowania o niej Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy ust. 3 zdanie drugie i trzecie stosuje się odpowiednio.

5. Zawarcie umowy sprzedaży, o której mowa w ust. 1, następuje w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320) o ofercie.

6. Proponowana w ofercie cena sprzedaży składnika rzeczowego majątku ruchomego nie może być niższa od jego wartości ustalonej zgodnie z § 3 ust. 2.

7. Do oferty załącza się uzasadnienie, wykazujące wystąpienie co najmniej jednego z zagrożeń, o których mowa w ust. 1, oraz niezbędność składnika rzeczowego majątku ruchomego dla usunięcia tego zagrożenia lub usuwania jego skutków.

8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do ofert składanych przez organ lub jednostkę, o których mowa w § 1, oraz do oświadczenia o ich przyjęciu dokonanych z zastrzeżeniem zmiany lub uzupełnienia ich treści, chyba że taka zmiana lub uzupełnienie polega na złożeniu oferty nabycia innego składnika rzeczowego majątku ruchomego niż określony w ofercie złożonej przez organ lub jednostkę, o których mowa w § 1, a wartość takiego innego składnika, ustalona zgodnie z § 3 ust. 2, przekracza kwotę 2000 zł.

9. Nabywca jest zobowiązany zapłacić cenę nabycia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia zawarcia umowy sprzedaży.

10. Wydanie przedmiotu sprzedaży następuje niezwłocznie po zapłaceniu przez nabywcę ceny nabycia.

11. Składniki rzeczowe majątku ruchomego, których wydanie po zapłaceniu przez nabywcę ceny nabycia mogłoby istotnie zwiększyć co najmniej jedno z zagrożeń, o których mowa w ust. 1, mogą być wydane nabywcy jeszcze przed zapłaceniem przez niego tej ceny.”;

13) w § 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ lub jednostka, o których mowa w § 1, może nieodpłatnie przekazać składniki rzeczowe majątku ruchomego jednostce sektora finansów publicznych lub państwowej osobie prawnej, która nie jest jednostką sektora finansów publicznych.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nieodpłatne przekazanie następuje na pisemny wniosek jednego z podmiotów, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 7. Nieodpłatne przekazanie następuje na czas oznaczony lub nieoznaczony.”,

d) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nazwę, siedzibę i adres jednostki sektora finansów publicznych lub państwowej osoby prawnej, o których mowa w ust. 1;”,

e) w ust. 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) okres, w którym składniki rzeczowe majątku ruchomego będą używane przez jednostkę sektora finansów publicznych lub państwową osobę prawną, o których mowa w ust. 1;”;

14) w § 39:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organ lub jednostka, o których mowa w § 1, może dokonać darowizny składników rzeczowych majątku ruchomego na rzecz:

- 1) jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych;
- 2) jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych.

2. Składniki rzeczowe majątku ruchomego stanowiące dobra kultury, w tym zabytki w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378), oraz związane z tymi składnikami inne składniki rzeczowe majątku ruchomego, mogą być przekazane w formie darowizny jedynie instytucjom kultury albo innym jednostkom sektora finansów publicznych, do których zadań należy sprawowanie opieki nad zabytkami. Darowizna może być dokonana bez wcześniejszego podjęcia działań mających na celu ich sprzedaż, a zamiar jej dokonania, w przypadku gdy jej przedmiotem mają być składniki rzeczowe majątku ruchomego o wartości nieprzekraczającej kwoty 200 000 zł, nie wymaga zgłoszenia, o którym mowa w § 7 ust. 5 zdanie pierwsze.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na żądanie organu lub jednostki, o których mowa w § 1, zainteresowany podmiot przekazuje statut albo inny dokument określający jego organizację oraz przedmiot działalności.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ, o którym mowa w § 1, albo kierownik jednostki zamieszcza informacje o dokonanych darowiznach, o których mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej na właściwej stronie podmiotowej.”;

15) uchyla się § 40;

16) w § 41 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Darowizna, o której mowa w ust. 1, może być dokonana bez wcześniejszego podjęcia działań mających na celu sprzedaż składników rzeczowych majątku ruchomego, o których mowa w ust. 1.

3. Zamiar dokonania darowizny, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy jej przedmiotem mają być składniki rzeczowe majątku ruchomego o wartości nieprzekraczającej kwoty 200 000 zł, nie wymaga zgłoszenia, o którym mowa w § 7 ust. 5 zdanie pierwsze.”;

17) w § 42:

a) w ust. 2 wyraz „zniszczone” zastępuje się wyrazem „zlikwidowane”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Likwidacji składników rzeczowych majątku ruchomego dokonuje się przez ich zniszczenie.”.

§ 2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*